

Bassa de Cal Manel

Rellinars

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Cal Manel - obaga de la Serra del Ginebral
Alçada: 469

Coordenades:

Latitud: 41.65785
Longitud: 1.90911
UTM Est (X): 409172
UTM Nord (Y): 4612364

Classificació

Número de fitxa 08179 - 376
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Díficil
Ús actual: Altres
Titularitat Privada
Titular: 08178A00100010000000
Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: ds., 25/05/2019 - 02:00

Descripció

La bassa i el safareig de Cal Manel estan situats abans d'arribar a la casa. Un cop passada la cadena, per sota del marge esquerre, al bell mig d'un rasot que baixa del serrat. L'accés es fa pel camí de Cal Manel que s'inicia entrant per darrera Les Ferreres, a uns dos-cents metres agafant el trencall de mà esquerra sense mai

deixar-lo.

El conjunt consisteix en una bassa de planta ovoïdal adossada al marge del camí. Està excavada a la roca amb murs pedra irregular. L'interior està totalment impermeabilitzada amb morter de calç. Una part està coberta amb una volta de pedra molt ben conservada, tot i que n'ha perdut una amplada de cinquanta centímetres. Adossat, per un dels costats hi ha un safareig de planta quadrangular d'1,20 m de costat i fondo, que segueix el mateix sistema constructiu. Fins i tot la rentadora està arrebossada. Per la part frontal hi ha un muret al qual s'hi accedia per un parell de graons. Permetia estar a l'alçada per rentar la roba. Al mig, protegit per una llosa de pedra calcària, com si es tractés de la caixa d'una tina, hi ha el broc del desaigua. Per les restes observades al terra, l'aigua, perquè no es perdés es canalitzava per un rasot encara present cap els horts. Un filat protegeix tot el perímetre de la bassa.

Observacions:

Una dada molt important per entendre la vida en el medi rural, són les construccions derivades de l'aprofitament de l'aigua, que sense voler-ho, esdevenen un testimoni de primer ordre de les formes de vida del passat, que ens expliquen especialment l'aprofitament econòmic d'aquest medi i adquireixen, d'aquesta manera un valor patrimonial. Les estructures pròpies d'aquesta arquitectura popular varen ser destinades a la captació i recollida d'aigua, si bé la seva diversitat tipològica respon a l'adaptació segons les característiques del terreny i les seves propietats hídriques.

